

โดย สุชาย จอกแก้ว
 คอลัมน์กระเสาะกระแสะ
 หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน
 วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
 ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๑๐๘๐๓

ระวัง...! เรื่องเพศ

คู่สมรส "ชายกับชาย-หญิงกับหญิง" มีสิทธิติดคุกได้ ?

6 เนื่องด้วยความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๖, ๒๗๗, ๒๗๘ ทวิ, ๒๗๘ ตริ และมาตรา ๒๘๖ มีการแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และมีผลใช้บังคับแล้ว เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๖ ก เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐) หากทำผิดแล้วจะอ้างว่าไม่รู้กฎหมาย เพื่อให้ตนพ้นผิดไม่ได้ (มาตรา ๖๔)

ความผิดที่แก้ไข คือ ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา และความผิดฐานดำรงชีพอยู่จากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี

เรามาลองตีความกฎหมายใหม่กันดูว่ากฎหมายประสงค์จะเอาผิดกับใคร อย่างไร และที่สำคัญในความเป็นจริงจะเอาผิดกันได้ มากน้อยแค่ไหน บังคับได้จริง หรือไม่เพียงใด

โดยผู้เขียนจะขออธิบายถึงเฉพาะข้อความที่แก้และเพิ่มเติมเข้ามาใหม่เท่านั้น เน้นและขีดเส้นใต้คือข้อความที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่

มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง "ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเรา**ผู้อื่น** (เดิมใช้คำว่าหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตน) โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดย**ผู้อื่น**นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้**ผู้อื่น**นั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

ระวัง...! เรื่องเพศ คู่สมรส "ชายกับชาย-หญิงกับหญิง" มีสิทธิติดคุกได้ ?

วรรคสอง "การกระทำซ้ำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศทวารหนักหรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใด กระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น"

วรรคสาม "ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต"

วรรคสี่ "ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กันด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กันด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้"

ตามมาตรา ๒๗๖ ข้างต้น ผู้เขียนขอแสดงความคิดเห็น และตีความในแต่ละวรรคดังนี้

(๑) ข้อพิจารณาตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง คำว่า "ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น" ตีความได้ว่า ข่มขืนกระทำชำเราใครก็ได้ ก็มีความผิดหมด ไม่ว่าจะ เป็นชายกับชาย หญิงกับหญิง หรือแม้แต่แฟน ก็ก ผัวเมีย (ไม่จดทะเบียน) สามีหรือภริยา (จดทะเบียน) หากข่มขืนก็มีความผิดหมดไม่มีข้อยกเว้น (แต่ถ้ามีใช่ผู้อื่น เช่น เป็นสิ่งมีชีวิตจำพวกสัตว์ทั่วไปที่มีไข่คน เช่น สัตว์เลี้ยง สุนัขหรือหมู ก็ไม่ผิด หรือ สิ่งไม่มีชีวิต เช่น ศพ หรือ สิ่งของเครื่องใช้ หรืออุปกรณ์เกี่ยวกับเพศ ก็ไม่ผิด) ดังนั้น ต้องกระทำต่อมนุษย์หรือคนเท่านั้นที่เป็นความผิด และต้องเป็นคนกระทำต่อคนด้วยกัน ตรงกันข้ามถ้าเป็นสัตว์กระทำต่อคน ก็ไม่ผิด (บางมลรัฐในสหรัฐมีการห้ามมิให้คนเสพกับสัตว์ด้วย)

มีปัญหว่าถ้าข่มขืนสัตว์เลี้ยงของคนอื่นผิดหรือไม่ ก็คงต้องตีความว่า คำว่า "ผู้อื่น" ไม่รวมถึงสัตว์หรือสิ่งของของผู้อื่น ฉะนั้นหากกระทำต่อสัตว์หรือสิ่งของของผู้อื่น ก็ไม่ผิดฐานข่มขืนแต่อาจผิดฐานอื่น เช่น หากทรัพย์เขาเสียหายอาจผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ เป็นต้น

ปัญหาต่อไปมีว่า คำว่า "ข่มขืน" ตีความได้แค่ไหน ข่มขืน หมายถึง บังคับ ชี้นใจ ชูเชิง การชูเชิงจะชูด้วยประการใดก็ได้ เป็นผิดหมดหรือทำให้เขาเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น

เช่น เข้าห้องนอนในเวลากลางคืนทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าเป็นแฟนจึงยอมให้กระทำชำเรา ก็เป็นผิดด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม การข่มขืนอย่างเดียวแต่ไม่กระทำชำเราก็ไม่ผิดฐานข่มขืน (แต่อาจผิดฐานอื่นได้) ดังนั้น จะผิดฐานข่มขืนต้องลงมือกระทำชำเราด้วย กล่าวคือ ต้องกระทำครบองค์ประกอบของความผิด คือ (๑) มีผู้กระทำ (๒) มีการกระทำ (เจตนาข่มขืนและกระทำชำเรา) (๓) มีผู้อื่น จึงจะเป็นความผิด

ถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่ง ก็ไม่ครบองค์ประกอบของความผิด ไม่เป็นความผิดฐานข่มขืน เช่น ถ้านาย ก. กระทำชำเราต่อนาง ข. แต่นาง ข. ยินยอม ก็ถือว่าขาดเจตนาข่มขืนก็ไม่ผิด เป็นต้น

ปัญหาต่อไปมีว่าแค่ไหนเพียงไร จึงจะถือว่าเป็นการลงมือกระทำชำเราแล้ว เพียงแต่แก้ผ้า หอมแก้ม ลูบคลำ หรือจับอวัยวะเพศ จะถือว่าเป็นการลงมือกระทำชำเรา อันเป็นความผิดฐานพยายามข่มขืนแล้วหรือยัง หรือต้องกระทำถึงขั้นไหนที่จะถือว่าเป็นการกระทำชำเราแล้ว

ปัญหานี้เคยมีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาวางแนวบรรทัดฐานมากพอสมควร (ผู้เขียนขอยกตัวอย่างบางฎีกา)

โดยศาลฎีกาตีความว่า "จำเลยเพียงแต่ใช้อวัยวะเพศของจำเลยถูกลมสัมผัสอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ด้านนอกจนสำเร็จความใคร่โดยไม่มีเจตนาสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย จำเลยไม่ผิดฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเรา แต่ผิดฐานกระทำอนาจาร(ฎีกาที่ ๑๑๗/๒๕๓๔)

หรือ อวัยวะเพศของจำเลย เพียงแต่จรดอยู่บริเวณปากช่องคลอดของผู้เสียหาย มิได้ล่วงล้ำเข้าไปในช่องคลอด จำเลยผิดฐานพยายามข่มขืนฯ เท่านั้น (ฎีกาที่ ๘๕/๒๕๐๔)

หรือ ถ้าจำเลยกอดจูบและพยายามเอาอวัยวะเพศของจำเลยใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายแต่ไม่ทันเข้า มีคนมาเคาะประตูเสียก่อน แสดงว่าอวัยวะเพศของจำเลยที่มแทงบริเวณปากช่องคลอดของผู้เสียหายเท่านั้น การที่อวัยวะเพศของจำเลยยังไม่ล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย ถือได้ว่าจำเลยยังข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายไม่สำเร็จ จำเลยผิดเพียงฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเรา (ฎีกาที่ ๔๘๔/๒๕๓๗)"

สรุป เพียงแค่กอดจูบ ลูบคลำ ถูถู ผิดฐานอนาจาร แต่ถ้าเอาอวัยวะเพศที่มแทงบริเวณปากช่องคลอดผิดฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเราแล้ว รับโทษ ๒ ใน ๓ ส่วนของความผิดฐานข่มขืนฯ และถ้าเอาอวัยวะเพศสอดเข้าไปในในปากช่องคลอดหรืออวัยวะเพศของผู้เสียหายแล้ว แม้จะยังไม่สำเร็จความใคร่ก็ตาม ก็ผิดฐานข่มขืนสำเร็จแล้ว (ฎีกาที่ ๑๖๔๖/๒๕๓๒)

ระวัง...! เรื่องเพศ คู่สมรส "ชายกับชาย-หญิงกับหญิง" มีสิทธิติดคุกได้ ?

มีปัญหาว่าอวัยวะเพศต้องล่องล่ำเข้าไปถึงขนาดไหนจึงจะผิดสำเร็จ มีแนวฎีกาที่ ๑๑๓๓/๒๕๐๙ ว่า ถ้าของลับของจำเลยเข้าไปในของลับของผู้เสียหายราว ๑ องศา (ยาวเท่ากับข้อปลายของนิ้วกลาง) ถือว่าสำเร็จแล้ว กล่าวง่าย ๆ ว่าเพียงแค่สอดเข้าไปได้แม้เพียงนิดเดียว ก็ผิดสำเร็จแล้ว

(๒) ข้อพิจารณาตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง วรรคนี้มีการบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นใหม่ทั้งหมด มีการอธิบายให้ความหมายของคำว่า "การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำ กระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศ หรือทวารหนักของผู้อื่น

ประเด็นที่ต้องตีความ ก็คือ การใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำ กระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นนั้น คำว่า "กระทำ" ควรต้องตีความขยายความขนาดไหน เพราะกฎหมายไม่ได้ให้ความหมายเอาไว้ แต่พอจะตีความตามความหมายทางวิชาการกฎหมายได้ว่าคือ การแสดงออกโดยการเคลื่อนไหวอริยาบถของร่างกาย ในข้อหาข่มขืน ก็คงต้องหมายถึงการเอาอวัยวะเพศของผู้กระทำสัมผัสหรือแตะต้องกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น

ปัญหาที่ว่า แล้วต้องสัมผัสมากน้อยแค่ไหนจึงจะถือว่าเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ

เพียงผู้กระทำมีความสุขทางใจจะถือว่าผู้กระทำกระทำชำเราสำเร็จแล้ว หรือว่าผู้กระทำต้องมีความสุขทั้งกายและใจ จึงจะถือว่าผิดสำเร็จหรือถือว่าลงมือกระทำชำเรา (พยายามข่มขืน) แล้ว จะเอาเกณฑ์อะไรมาวัดว่าแค่ไหนเพียงไรจึงจะถือว่าสนองความใคร่ของผู้กระทำแล้วอันจะเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

หากเทียบเคียงกับแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ตีความความผิดฐานข่มขืนฯ ตามวรรคหนึ่งข้างต้น ก็พอจะเทียบเคียงได้ว่า ถ้าเพียงแต่เอาอวัยวะเพศสอดใส่สัมผัสอวัยวะเพศของผู้อื่นที่ด้านนอก หรือสอดใส่สัมผัสทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นบริเวณด้านนอกก็ยังไม่ผิดฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเราเพราะอาจถือว่ายังสนองความใคร่ไม่แล้วเสร็จแต่อาจผิดฐานกระทำอนาจารได้

แต่ถ้าถึงขั้นเอาอวัยวะเพศจรดอยู่บริเวณปากช่องคลอดของผู้อื่น หรือ เอาอวัยวะเพศทิ่มแทงบริเวณปากช่องคลอด หรือทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นเท่านั้น โดยมีได้ล่องล่ำเข้าไปถือได้ว่ายังข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นไม่สำเร็จ คงผิดเพียงฐานพยายามข่มขืน

กระทำซ้ำเรา และถ้าเอาอวัยวะเพศสอดใส่เข้าไปในปากช่องคลอดหรือทวารหนัก หรือช่องปาก
ของผู้อื่นแล้ว

แม้จะยังไม่สำเร็จความใคร่ก็ตาม ก็ผิดฐานข่มขืนสำเร็จแล้วเพราะสนองความใคร่
แล้ว มีปัญหาว่าอวัยวะเพศต้องล่งล้ำเข้าไปถึงขนาดไหนจึงจะผิดสำเร็จ ก็เทียบเคียงได้
ว่าราว ๑ องคุลี (ยาวเท่ากับข้อปลายของนิ้วกลาง) ก็ผิดแล้ว

อย่างไรก็ตาม มีปัญหาคิดต่อไปว่า ถ้าเป็นชายกระทำซ้ำเรากับชายด้วยกัน หรือ
หญิงกระทำซ้ำเรากับหญิงด้วยกัน โดยชายเอาอวัยวะเพศของตนไปกระทำต่ออวัยวะเพศของ
ผู้ชายด้วยกัน หรือโดยหญิงเอาอวัยวะเพศของหญิงไปกระทำต่ออวัยวะเพศของหญิงด้วยกัน
ถามว่าจะเป็นการผิดฐานข่มขืนหรือไม่

ตอบได้เลยว่า ถ้าตีความตามแนวฎีกาที่
กล่าวมาข้างต้น การข่มขืนไม่สำเร็จแน่นอน (แม้
จะสำเร็จความใคร่ก็ตาม) และความผิดก็ไม่
อาจกระทำสำเร็จ คือ ไม่ผิดฐานข่มขืน

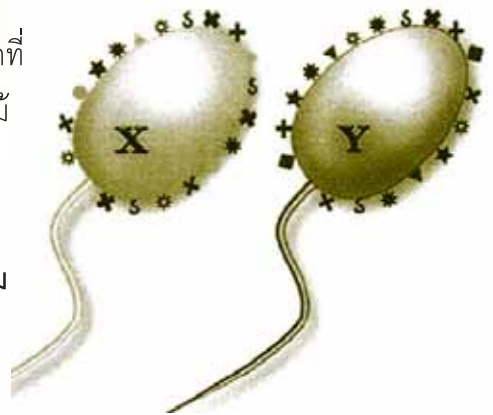
**แต่ปัญหาคิดก็คือจะผิดฐานพยายาม
ข่มขืนซึ่งมีโทษหนัก หรือจะผิดเพียงแค่ฐาน
กระทำอนาจารซึ่งมีโทษเบากว่า**

ยิ่งถ้าหญิงเอาอวัยวะเพศของหญิงไปกระทำต่อทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น
ด้วยแล้ว ยิ่งเป็นไปได้เลยแต่อาจผิดฐานอนาจารได้เช่นกัน

แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าตีความตามกฎหมายใหม่ที่ว่าเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ
ก็อาจตีความได้ว่าถ้าชายเอาอวัยวะเพศของชายกระทำกับอวัยวะเพศของชายด้วยกัน หรือ
หญิงกับหญิงด้วยกัน ก็อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำซ้ำเราแล้วเพราะเป็นการสนองความใคร่
ของผู้กระทำมีความผิดฐานข่มขืนได้

แต่ปัญหาก็เกิดขึ้นตามมาก็คือ จะพิสูจน์ความผิดกันอย่างไร จะเอาผิดกันได้
หรือไม่ ผู้เขียนเห็นว่าพิสูจน์เอาผิดกันไม่ได้เพราะยากที่จะหาหลักฐานมาพิสูจน์เอาผิดกัน

**และมีปัญหาต้องตีความต่อไปอีกว่า คำว่า "การใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศ
หรือทวารหนักของผู้อื่น" นั้นเป็นอย่างไร ข้อความนี้เป็นบทบัญญัติใหม่ยังไม่เคยมีการ
ตีความที่ไหนมาก่อน แต่เป็นปัญหาสังคมมานานแล้วว่าการใช้อุปกรณ์ของเทียมทางเพศ
หรือสิ่งของต่าง ๆ ต่ออวัยวะเพศ หรือทวารหนักจะผิดต่อกฎหมายหรือไม่** ซึ่งที่ผ่านมา
อาจผิดฐานอนาจาร แต่เมื่อกฎหมายใหม่นี้บัญญัติไว้ว่าเป็นการกระทำซ้ำเราซึ่งเป็นการ
ผิดฐานข่มขืนด้วยแล้ว ยิ่งต้องพิจารณาทำความเข้าใจอย่างแยบคายโดยละเอียดถี่ถ้วน และ
หากเกิดปัญหาเป็นคดีความขึ้น คงต้องต่อสู้คดีกันจนถึงศาลฎีกาแน่นอน กว่าที่ศาลฎีกา

ระวิจ...! เรื่องเพศ คู่สมรส "ชายกับชาย-หญิงกับหญิง" มีสิทธิติดคุกได้ ?

จะวางแนวฎีกาได้ ก็คงต้องใช้เวลาอีกหลายปี

ปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญสำหรับนักกฎหมายที่จะต้องตีความกันเพื่อหาหลักหาเกณฑ์เป็นแนวทางวางบรรทัดฐานกันต่อไป คนที่ปวดหัวที่สุดคือคนใช้หัวคิดตีความ ส่วนคนที่สบายนั้นคือ....? คนเสนอ...หรือ..คนร่างกฎหมาย

เรามาลองตีความกันดูว่า คำว่า "ใช้สิ่งอื่นใด" คืออะไร "กระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนัก" ทำกันแคไหนจึงจะถือได้ว่าเป็นการกระทำซ้ำเรา

คำว่า "สิ่งอื่นใด" มีความหมายกว้างกว่าทะเล ตามพจนานุกรมฯ หมายถึงสิ่งของต่าง ๆ ทุกชนิด เป็นคำใช้แทนนามทั่วไปโดยไม่จำกัดว่าเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้อวัยวะของร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งของผู้กระทำ (ไม่รวมถึงการเอาอวัยวะของตัวเองกระทำต่อตนเองนะ) หรือวัตถุสิ่งของใด ๆ ก็ตาม หากเป็นการกระทำต่ออวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่นแล้ว เป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำซ้ำเราหมด

และที่ต้องตีความกันต่อไป ก็คือ กระทำกันแคไหนจึงจะถือว่าข่มขืนกระทำซ้ำเราสำเร็จหรือเป็นเพียงฐานพยายามข่มขืน หรือเป็นแต่ความผิดฐานอนาจาร

ผู้เขียนเห็นว่านักวิชาการกฎหมายทั้งหลายคงต้องตีความกันไปต่าง ๆ นานาแน่นอน คู่ความก็คงต้องต่อสู้คดีกันจนถึงที่สุดแน่นอน และศาลก็คงต้องตีความกันไปและก็ต้องรอดคอยอาศัยแนวคำพิพากษาศาลฎีกาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตีความเทียบเคียงกันต่อไป หากไม่มีก็คงต้องใช้เวลาอีกหลาย

ปีกว่าจะมีแนวคำพิพากษาวางบรรทัดฐานไว้ในการชี้ขาดคดี

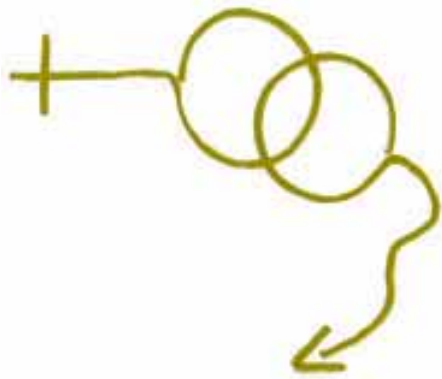
สรุป ต้องเป็นการนำเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กระทำต่ออวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่นจึงจะผิดฐานข่มขืน แต่ถ้าเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งกระทำต่อตนเองแล้ว ก็ไม่ผิด หรือถ้าผู้อื่นยินยอมให้นำเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งกระทำต่อผู้อื่นนั้น ก็ไม่ผิดฐานข่มขืน

ข้อสังเกต สำหรับบทบัญญัติใหม่นี้ คงสร้างความลำบากใจและกายให้แก่ผู้ใช้กฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ ทนายความ พนักงานอัยการ หรือศาลมีใ้ช่น้อยเลย และคงเป็นปัญหาสังคมกันต่อไป แก่ปัญหาสังคมได้ทางหนึ่งแต่เพิ่มปัญหาสังคมได้อีกหลายทาง เพราะอะไรนิดอะไรหน่อยอาจเป็นคดีความกันไปหมด

หากเจอคนหัวหมอหรือมิจจอาชีพ ก็อาจเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งได้

ที่สำคัญจะเป็นการเพิ่มปัญหาครอบครัวมากขึ้นหรือไม่

จะเป็นการประสานรอยร้าวในครอบครัวหรือจะเป็นการทำลายครอบครัวให้

แตกความสามัคคี ขาดความปกติสุขในครอบครัวเพราะถ้าัวเมีย สามภรรยา แฟน กิ๊ก ชายกับชาย หญิงกับหญิง หากอยู่ ๆ กันไปแล้ว เกิดเบื่อหน่ายต่อกันแล้วสร้างเรื่องหรือเกิดเรื่องฟ้องร้องกัน จากความรักกลายเป็นความแค้น แล้วอะไรจะเกิดขึ้น

ครอบครัวและสังคมจะอยู่กันอย่างมีความสุขได้อย่างไร เด็ก ๆ ที่เกิดมาจะหาความอบอุ่นได้จากที่ไหน ปัญหาเด็กขาดที่พึ่ง ปัญหาเด็กกระทำผิดเพราะไม่มีผู้ปกครองดูแลจะเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ เป็นปัญหาใหญ่ที่จะต้องรอแก้กันต่อไป

และหากมองในแง่ของการฟ้องร้องคดีเพื่อเอาผิดกัน ชายกับชายหญิงกับหญิง กล้าที่จะฟ้องร้องเอาผิดต่อกันฐานข่มขืนหรือไม่

หากเป็นเด็กชายถูกฝรั่งข่มขืนหรือยินยอมให้ฝรั่งกระทำชำเราเหมือนอย่างที่เคยเป็นข่าวที่ผ่านมา เด็กจะกล้าแจ้งความหรือไม่

หรือจะให้ใครดำเนินคดีแทน เรื่องนี้ก็ต้องคิดไว้เพราะเป็นปัญหาแน่นอน **๑**

